

מציאות

בנק הגידופים של הדיקאן סוויפט

אלה. אריקותם בדת תשמש ערכה מספקת להנהגה ישרה וחרוצה של משרתם.

מתקבל על הדעת שעשרים-אלף לירות תירושנה לכיסוי כל ההוצאות על משרתים, משכורות וכו'. גם לאחר ניכוי סכום זה, יותר כל שנה סך של מאה-אלף לירות נמו, אשר בהסתמך עליו ניתן בצדק לדרוש סופסקיפציה של מיליון אחד.

מחלט בזה להקדיש את יתרת הרווח אשר לה לא יוצא שימיש (אף היא תסתכם בסכום נכבד), להקמתם ולהחזקתם של בתי-ספר לעניים; — תוכנית רבת-יתרונות לציבור כולו, וכיחוד לאינטי-רסים של הפרוסטנטים כממלכתנו, אשר אף נתקבלה בהתלהבות יתרה על-ידי מיספר לא-מבוטל של חסידי-אנגליה מרשי-בעים, עד שהתחייבו להעביר הצעת-החוק המקדישה את כל ריוחיה המלשינות אשר על-פי חוק זה לידיו סוכניו ושמישיו של הבנק החדש.

רבים מצדדי מתחייבים להוכיח, כי ה"בנק המוצע אף יוכל ברבות הימים להת-חרות כ"חברת הים הדרומי" ("שטרוריית פאנאמה" פרשיה כלכלית נודעת מאתם ימים). משוכנעים הם, כי הכוחות המוויי-גם נבדמ משתמשים מדי שנה במיפסר כה גדול של קללות, עד כי מתוכב כילכד ניתן לניים מאה-אלף לירות טכין ותקיי-ליו לשנה.

חישבו ומצאו, כי בקיר זו חיים כמאה ברנשיהמדד המקללים המשיש-ליום, כל אחד: כמה מהם אף יראו עצמם נפגעים אישית, אם נכוא לגרע — ולו רק קללה אחת — מן הסך העגול של מאה-ליום. ענה זה לברו עשוי אפוא להניב הון עתק.

הירידים השנתיים בממלכה זו עתידים אף הם להכניס הון תועפות; קללותיו של איש קפן אחר מקונוס סיפסו ועלו במידה ששני אנשים מפגילים היו למנות, לכדי שלושת-אלפים. אכן, לא את כולו ניתן יהיה לתרגם לכסף מוזמן; שכן שילינג הוא מס כה גבוה על קללה בודדת, שאם אומנם יגבה בקפידה — לא יוכלו עוד פשוטי-עם להתיר לעצמם אלה וקללה, יותר משיזכרו להתיר לעצמם לנימה, ונמצאת הקללה יקרת-המציאות ביניהם...

משרת שעליו הוטל ללוות את המיליציה ביום מוסקרה האחרון, מנה שלוש-מאות קללות כמשך כשמונה שעות. דא עקא, שאילו ביקשנו לרפח את החוק בימים מעין אלה, היינו מצליחים רק למלא את בתי-הכלא בעבריינים, ואת בתי-העבוס — כרובים ובחרכות. מאחר שנאמני האפיפיור, וכן שאר אנשים מרשימש במחננו, היו ודאי נהנים כשמעם את המיליציה שלנו, כשהיא מתרשת את רוכיה וחרבותיה, מחולט בזה לאסור כל שימוש בקללותיו של חייל המיליציה, כל עוד הוא משרת בשרות פעיל. כן לא תופק שום תועלת מן הקללות שארם משמע בארבע ערכאות המישפט, בתנאי שהיא עומד אותה שעה לדין, או נתבע לפרוש את חשבון עורר-דינו.

כוח המרפא שבקללה נמנה על הרברים בהם אין יוזם חוק זה מתכוון, בשום פנים, לפגוע. קל וחומר במקום שבו יש לחוש לעזרת הריאות, בכקשן לפלוט מיצים חריפים. אם יאשר אפוא רופא, כי המליץ על דאמה של קללות, נוסף לפעולתו, תמורת תשלום של לא למעלה משש פנס, כתב-היתר מיוחד.

יש לצפות שתוכנית, אשר בה רבה הברכה בה לכלל הציבור, תזכה ליתר עידוד מזה של הבנקים באספמיה; וההגה-התוכנית, אחר שהוציא בהרינה את ממנו, מבע בזה את התיקוה כי יותן לו לחוות בהגשמתה לטובת הרבים, גם אם הוא עצמו עתיד לחלוק את גורלם של שאר בעלי-התוכנית, כלומר, להביא על ראשו צרה ופגע ותיקון שגויים.

כן נקבע בזה, בשום הסכמים לא ייתמכו ושום אסמכתות לקללות לא יונפקו, בכוננו להשתמש בכסף למטרות חסודות. נהוג זה מרגיו ומעליב כליכר, שהוא רציו רק לכסי-האפיפיור, המשתמש בהכנסות היתריות לכות צורך הרבצת מיסר שמיים. להרפתה ולגנותה של סימטת הוונות, וכן של כל הוונות הפרוטסט-מנטיות (ובטיקא אלה מהן, המסתופפות באיה של כמורת המיסיון), ייאמר שכרומי הקדושה אין וזנה משרתת על גבה מבלי להגות תיקוה חרישית, כי בדרך זו יחזור למוטב סופר מיסכן או מין שאין לו תקנה.

את ההכנסות מקללותיה של העיר קורק יועיד הבנק, דרך קבע, כאלמנותיהם של אנשי כמורה עניים; ואילו אלה שמרנינג-סנד — להחזקת ממוריהם של ספנינו המפליגים בים. תוך ימים ספורים מתכוון בעל התוכנית לקבוע את המקום והמועד להרשמה; החותמים חייבים להיות מוכנים לשלם רכע במזומן, בעת החתימה.

עד כאן אירלנד, והעברות של התרבות המערבית מאז ימי יונתן סוויפט ועד עצם היום הזה.

מותו של לוחם הגרילה האירי הרפוליקאי כובי סאנדס, ביום ה' 66 לשביתת-הרעב שלו, הביא עד לכדי קיצוניות חסרת-תקדים את המאבק בן מאות השנים של האירים על עצי-מאותם. אירלנד, שהיא ארץ מקוללת, היא בבחינת נעלם לישראל. מעט מאוד ספרות אקריית ראתה אור בעברית.

קטע יוצא-דופן, המתאר מעט מהעולם יוצא-הדופן של אירלנד, הוא הקטע בנק הגידופים — או ערובה פרלמנטרית להקמת בנק חדש באירלנד, ובו נבחנו לקללות — נכתב בידי הדיקאן סוויפט ותורגם בהשמטות קלות בידי נתן זך, שראה אור בחוברת דפים צהובים 1966. זהו קטע בעל נימה אקטואלית למתרחש כיום, בארץ האיבה. אירלנד.

קטעים מתוך בנק הגידופים מובאים כאן: "להאמין מה שמוג יודע של בני-אדם אומרים, ולא להטיל ספק במאומה מכל מה שיספרו, ויהי זה פלתי-מתקבל על הדעת ככל שיהיה, — היה זה כלל גדול המסייע כיום כירי הבנקים האירים, כי דרך שתמך מאו ומעולם את אישיותיה של הדת האפיפורית. ולא רק עליו מס-תמכים גם זו וגם אלה; איתרע מולם המוכ, וקדוש אחד משמש פטרון לשני-הם: הבערות, הורתה המפורסמת של ה"אריקות בדת, מקיימת כמדומה אותו יחסי-קירבה מסור גם אל האשראי.

כל הנותן ידו ונידבת ידו לבנקים, שאת כוונותיהם ומשרתם אין הוא יודע, משול לאותו ארון החותם של תוכיבים מבלי לדעת את תוכנם. הצטרפות לבנק שאין לו לא פויי-כוח פרלמנטרי, אף לא כתב הרשאה, או נכסי דלי ניירי כלי-שהם, כותרת ביטחונות, כמנה בשיגורה של ספינה ללא קרקעית. כל המקווה להר-כיב עצמו, בעזרת הבנקים, במרכבה רתומה לשישה סוסים, סופו מתגח כזה הממתין למיטען חוזר באניה בלי קרקעית.

מאחר שרבים כל כך מיקררה של העיר הזאת התאזרו עזו כנפשם לסכן מיליון או שניים, בלי כל ביטחונות שהם, ניתן לקוות כי אפשר יהיה לשכנעם להרים לפחות מיליון אחד לטוב-בתה של הצעה זו שאין בה כל סיכון.

כדי לעודדם, מציע בעלי-התוכנית להקים את הבנק על יסוד ביטחונות פרלמנטריים, וביתר דיוק: ביטחונות שלא יהא להם מה לחשרש, לא מפני הפיכה, אף לא מפני תמורות העתים. למען סלק כל חשד, כי את מזכתי שלו רואה בעלי-התוכנית לגנו עיניו, הריהו מבטיח בזה לעולם כולו, כי הוא ישוב לו עתה בעליית-גנו, כשלסוטה קלה לכשרו, שכן הגיש לאר-צו הוכחה ניצחת לאהבתו איתה, בתינתו את מעילו האחרון בעבוס, כדי לשלם את הוצאות הרפוס, וכך הוא ניגש לעיין בטובת הכלל.

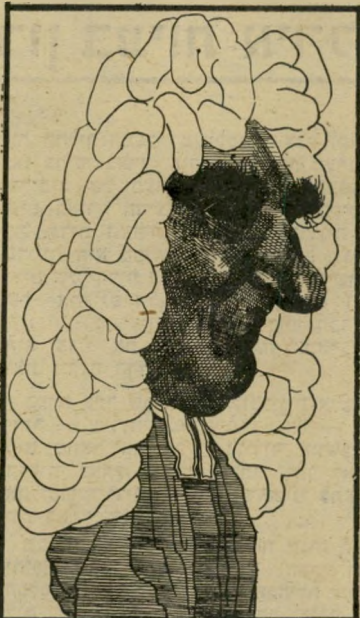
בגלוי וכיבוד, שבהתאם לחוק פרלמנטרי, המבקש לשרש את נגד הקללות המגונות, צפוי כל אדם העובר עברה זו ומזאשם כחוק על-ידי עדים לפני שופט, להסרוו שילינג אחד, אותו ניתן לגבות ללא קושי ניכר.

למותר להזכיר כי הקללה היתה בנינו לחטא סיפוחים; אף כי הגיל הופך אותנו לבתני מסוגלים לכל שאר החסאים, הנה זו, משאך הייתה בנו שורש, שוב אינה נומשת אותנו אלא עם הדיבר... חוקרי ידיעת הארץ חישבו ומצאו, כי בממלכה זו, איר-לנד, חיות שתי מיליון נפשיות. מתוך מיפסר זה, ניתן ודאי להביא כחשבון מיליון מקללים.

הקרבה מקובלת היא, כי באירלנד מצויים כ-5000 בעלי-אחווה. הנה, כל בעל אחווה יכול, בדרך כלל, להתיר לעצמו קללה אחת ליום; משמע, הכנסה שנתית של מיליון-שמונה-מאות-יועשרים-וחמשים-אלף קללות, שהן — במטבע קשה — תשעים-ואחת-אלף-וחמשים-לירות לשנה.

והי, כמטבן, שומה נמוכה ביותר; שיהי כורה, כי בממי-לכה זו נעשה שימוש במיפסר גדול הרבה יותר של קללות; וכך ניתן גם לניים סכום שנתני גבוה מזה בהרבה. למען אפשר גבייה קלה ומסודרת של הכסף, הנני ממי-ליץ על העסקתם בערים הגדולות של מלשינים, וזאת בהתאם לצפיפות האיכלוסיה; בכפרים יש להעסיק פקידים רוכבים, ומאחר שאין לך דבר המבוסס מיקצוע כלשהו יותר מן הדלות, יוחלט, כי האדונים המועסקים על-ידי הבנק ייהנו ממשכורות נאות, למען תחבב עליהם רמת-חיים גבוהה תפקיד אשר עורר באחרונה מורת-רוח רבה, עד כי רק כמרים, מנהלי בתי-יראה נונפורמיסטים (כיתה פרוסטנטית) ופוחרים פושטי-רגל ניאותו להתמסר לו.

כן ייקבע, כי רק אנשים הידועים כתורת בנים נאמנים לכנסייה ומשתתפי-קבע במיסה, יורשו להתעלות למשרות

סאטירין סוויפט כל הוונות הפרוטסטנטיות

צורה זו — שעה הספר משלו שועלים

משורי שועלים חינוך לעיצוב

בדה לתהליך חינוך העין של צרכן האמנות של הדור הבא. הספר מעניק את הבסיס להבנה ראשונית של האמנות באמצעות ערכים פשוטים.

תרגום

(לא) יפה

קיים סוג של ספרים הבנוי על המתכון הדהוי והמשומש ביותר של תפירת ספרים. ספר כזה הוא פגישת מחזור. מאת המחברת האמריקאית רונה יפה * ספר רונה יפה — גישת מחזור; עב-רית: מרים יחז'יווקס; הוצאת כירנת; 330 עמודים (כריכה רכה).

תלת-מימדיות. זכותו של המו"ל לציין כי דש האחורי של העטיפה שהגב' יפה היא "אחת המשובחות שבסופרות אמריקה", אבל קביעה זו היא על אחריותו הבל-עזית, וכל קשר בינה לבין המציאות הספרותית באמריקה הוא מיקרי בהחלט.

זנחה את המעלות שהיו בסיפורה של מיק-ארתי, את העניין המהפכני, ומצאה להם תחליפים הומוריסטואליים, ברוח התקופה. פגישת מחזור הוא ספר משעמם. העוסק בגשים המזכירות יותר בובות של חלונות-ראווה, או שערים של ווג, מאשר דמויות

זה הוא בבחינת נוסחה וזלה למדי של החבורה. סיפורה הנוע של מארי מוק-ארתי, שראה אור בעשור שעבר. ככיר-תרת הספר, כן תוכנו: "פגישת מחזור" של איבע בגורת מחזור אחד בבית-ספר אריסטוקרטי אמריקאי. אלא שהגב' יפה